

ÖREGAPÓ.

Vizet áraszt a szél.

Mikor olvad a hó, vele olvad a vér.
Vizet áraszt a szél...

HOLETIUS, térdre ereszkedik a PRÉPOST előtt.

Atyám, ha birsz,

mégiscsak áldj meg.

PRÉPOST, föléje hajolt, megáldja.

Vezessen, fiam,
az Úristen kegyelme.

HOLETIUS.

Fölemeli, megöleli.
És ti is,

bocsássatok meg... Isten veletek...

Lassan kifelé indul, balra a templom előtt.

VERONIKA az Öregapó szavai közben föllállt a feszület alatt, kicsit tévován, mint aki álomból ébredt, előbbre jön.

Holetius!

HOLETIUS megáll. Szóllított valaki?

VERONIKA gyűrűt von elő a kebléből, Holetiushoz megy, egy lépésre megáll; csak a két kinyújtott kar érintkezik, alig ujjheggyel.

Levontam ezt már lassan elhülő
ujjáról — Ó, nehéz volt!... Mereven
csüngött a keze... Szinte ráragadt
az alvadt vértől... Gyűrűm párja, még
fájdalmamtól meleg... Ezt vidd magaddal...
kínom darabját... és ha majd utad
végére érsz, helyezd a sírra ott...
Isten veled.

Átadja a gyűrűt, inkább csak beleejti HOLETIUS tenyerébe. HOLETIUS egy ideig még ott áll; majd lassan, ahogy VERONIKA visszamegy ő is tovább indul.

VERONIKA, a feszület felé menet.

Énnekem pedig itt

kis kőkunyhót, kérlek, építsetek,
hogy míg az Úr élnem hagy, vezekeljek.

Szavai közben a tömeg babonásan szétválík és utat enged az ESZELŐS ASSZONYnak, aki előre jön, karjában a képzelt csecsemővel. — VERONIKA lassan a feszület elé roskad. A városban szerte harangok kondulnak a távolban.

ÖREGAPÓ égnek emelt arccal figyel.

A föltámadás harangjai szólnak!

Főnt a toronyban megkondul a tér templomának harangja.

ESZELŐS ASSZONY föllépked a lépcsőn. Megáll, karját leejtí, mintha a képzelt csecsemőt ejtené el. Holetius után néz, egy hosszú, szinte áldó mozdulattal búcsút int. Erős, telt, harangokat túlszárnyaló hangon kezdi; éneke fokozatosan halkul zokogásba.

Menj világgá, menj csak, bányom!

Életed már senkinek ne fájjon!

Haj, haj, virágom —
árvaságom...

Függöny.

Az életet azzal a kikötéssel nyertük, hogy meg kell halni: az élet tehát a halálhoz vezető út. Mindig gondolj a halálra, sose félj tőle.

Élni sem akart az, aki nem akar meghalni.

S e n e c a